Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

16 март 2016 година*

„Защита на потребителите — Регламент (ЕО) № 1924/2006 — Здравни претенции за храни, различни от претенциите, които се отнасят до намаляване на риска от заболяване и до развитието и здравето на децата — Отказ да бъдат разрешени определени претенции, независимо от положителното становище на ЕОБХ — Пропорционалност — Равно третиране — Задължение за мотивиране“

По дело T-100/15

Dextro Energy GmbH & Co. KG, със седалище в Крефелд (Германия), за което се явяват M. Hagenmeyer и T. Teufer, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явява S. Grünheid, в качеството на представител,

ответник,

с предмет жалба за отмяна на Регламент (ЕС) 2015/8 на Комисията от 6 януари 2015 година относно отказ за разрешаване на някои здравни претенции за храните, различни от претенциите, които се отнасят до намаляване на риска от заболяване и до развитието и здравето на децата (ОВ L 3, стр. 6),

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: A. Dittrich (докладчик), председател, J. Schwarcz и V. Tomljenović, съдии,

секретар: S. Bukšek Tomac, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 ноември 2015 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: немски.

Решение

Обстоятелствата в основата на спора

1 Жалбоподателят, Dextro Energy GmbH & Co. KG, е предприятие, установено в Германия, което произвежда стоки в различна форма с марката Dextro Energy, които се състоят почти изцяло от глюкоза и са предназначени за германския и европейския пазар. Класическият куб се състои от осем таблетки глюкоза от по 6 грама всяка.

2 Глюкозата е монозахарид, който е част от групата на въглехидратите. Съгласно член 2, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, стр. 18; поправки в ОВ L 331, 18.11.2014 г., стр. 40 и в ОВ L 297, 13.11.2015 г., стр. 10), във връзка с точка 8 от приложение I към същия регламент, захари са всички монозахариди и дизахариди, които присъстват в храната, с изключение на полиолите.

3 На основание на член 13, параграф 5 и на член 18 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно хранителни и здравни претенции за храните (ОВ L 404, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 18, стр. 244) на 21 декември 2011 г. жалбоподателят подава заявление до компетентния германски орган, по-конкретно до Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (Германска федерална служба за защитата на потребителите и за и за безопасност на храните), с което иска да бъдат разрешени по-специално следните здравни претенции, като уточнява за всяка от тях целевата група от населението:

— „глюкозата се усвоява по време на нормалната обмяна на веществата и отделянето на енергия в организма“ — целевата група от населението е населението като цяло;

— „глюкозата подпомага физическата дейност“ — целевата група се състои от активните мъже и жени в добро здраве и добре тренирани на издръжливост;

— „глюкозата допринася за нормалното протичане на обмяната на веществата и отделянето на енергия“ — целевата група от населението е населението като цяло;

— „глюкозата допринася за нормалното протичане на обмяната на веществата и отделянето на енергия по време на физическа дейност“ — целевата група от населението се състои от активните мъже и жени в добро здраве и добре тренирани на издръжливост;

— „глюкозата допринася за нормалната функция на мускулите по време на физическа дейност“ — целевата група се състои от активните мъже и жени в добро здраве и добре тренирани на издръжливост;

4 Съгласно член 18, параграф 3 от Регламент № 1924/2006 Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit препратила тази заявка на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ).

5 С писмо от 12 март 2012 г. ЕОБХ изискал от жалбоподателя допълнителна информация.

6 С писмо от 26 март 2012 г. до ЕОБХ жалбоподателят предложил да се добави думата „нормална“ в претенцията „глюкозата подпомага физическата дейност“ — преди думата „физическа“. Освен това, що се отнася до претенцията „глюкозата допринася за нормалната функция на мускулите по време на физическата дейност“, жалбоподателят приел да се заличат думите „по време на физическата дейност“.

7 На 25 април 2012 г. в съответствие с член 18, параграф 3 от Регламент № 1924/2006 във връзка с член 16, параграф 3 от същия регламент ЕОБХ приема пет научни становища относно разглежданите здравни претенции. В становището си относно претенцията „глюкозата се усвоява по време на нормалната обмяна на веществата и отделянето на енергия“ ЕОБХ стига до заключението, че е установена причинно-следствена връзка между консумацията на глюкоза и ролята ѝ за протичането на енергийния метаболизъм. Той също констатира, че термините „глюкозата допринася за нормалното протичане на нормалната обмяна на веществата и отделянето на енергия“ отразяват научните доказателства и че за да се изпълни тази претенция, конкретната храна трябва да е значителен източник на глюкоза. Във връзка с това ЕОБХ напомня, че референтните стойности на въглехидратите за целите на етикетирането са установени в Регламент № 1169/2011 и че целевата група е населението като цяло.

8 Що се отнася до останалите четири здравни претенции, изменени в съответствие с предложенията на жалбоподателя или приети от последния, в посочените научни становища ЕОБХ стига до заключението, че твърдяното въздействие се отнася до участието на глюкозата в енергийния метаболизъм, като при преценката на това въздействие се стигало до положителни резултати.

9 След публикуването на петте научни становища на 11 май 2012 г., на основание на член 16, параграф 6 от Регламент № 1924/2006 British specialist nutrition association (Сдружение на британските производители на диетични храни, наричано по-нататък „BSNA“) представя пред Европейската комисия на 7 юни 2012 г. коментари по тези становища. С писмо от 11 юни 2012 г. жалбоподателят представя коментари по научните становища на ЕОБХ относно претенциите „глюкозата подпомага нормалната физическа дейност“ и „глюкозата допринася за нормалната функция на мускулите при физическа дейност“. Комисията препраща коментарите, направени от жалбоподателя, на ЕОБХ за становище.

10 На 12 септември 2012 г. ЕОБХ представя два технически доклада, в които разглежда коментарите на жалбоподателя относно посочените две научни становища.

11 На 17 октомври 2014 г. в рамките на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите Комисията представя на държавите членки проект за регламент относно отказа да се разрешат заявените от жалбоподателя здравни претенции. Този комитет е създаден с член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на ЕОБХ и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68), изменен по-специално с Регламент (ЕС) № 652/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за установяване на разпоредби за управлението на разходите, свързани с хранителната верига, здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и растителния репродуктивен материал, за изменение на директиви 98/56/ЕО, 2000/29/ЕО и 2008/90/ЕО на Съвета, на регламенти (ЕО) № 178/2002, (ЕО) № 882/2004 и (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета, на Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на решения 66/399/ЕИО, 76/894/ЕИО и 2009/470/ЕО на Съвета (ОВ L 189, стр. 1 и поправка в ОВ L 328, 12.12.2015 г., стр. 126). По време на проведената на 17 октомври 2014 г. среща на този комитет държавите членки постигат консенсус по отношение на посочения проект за регламент.

12 На 6 януари 2015 г. Комисията приема Регламент (ЕС) № 2015/8 относно отказ за разрешаване на някои здравни претенции за храните, различни от претенциите, които се отнасят до намаляване на риска от заболяване и до развитието и здравето на децата (ОВ L 3, стр. 6, наричан по-нататък „оспореният регламент“). Съгласно член 1, параграф 1от този регламент във връзка с приложението към него петте здравни претенции, предмет на посочените в точки 7 и 8 по-горе научни становища на ЕОБХ, не са включени в списъка на Европейски съюз на разрешените претенции по член 13, параграф 3 от Регламент №°1924/2006. Съгласно член 1, параграф 2 от оспорвания регламент посочените в параграф 1 от този член здравни претенции, които са били използвани съгласно националното законодателство преди датата на влизане в сила на този регламент могат да продължат да бъдат използвани в продължение на най-много шест месеца след тази дата.

13 Съгласно съображение 14 от оспорвания регламент Комисията основава отказа си да издаде разрешение за разглежданите пет здравни претенции поради следните съображения.

„Съгласно член 6, параграф 1 и член 13, параграф 1 от Регламент […] № 1924/2006 здравните претенции трябва да се основават на общоприети научни доказателства. Разрешението може да бъде основателно отказано и ако здравните претенции не отговарят на общите и специалните изисквания на Регламент […] № 1924/2006, дори и в случай на положителна научна оценка от страна на [ЕОБХ]. Не следва да се отправят здравни претенции, които не са в съответствие с общоприетите хранителни и здравни принципи. [ЕОБХ] стигна до заключението, че е установена причинно-следствена връзка между приема на глюкоза и ролята ѝ за протичането на обмяната на веществата и отделянето на енергия. Използването на такава здравна претенция обаче може да предаде подвеждащо и обърквaщо послание до потребителите, тъй като би насърчило приема на захари, чиято консумация обаче по препоръки на национални и международни органи, направени въз основата на общоприето научно становище, следва да бъде намалена. Поради това подобна здравна претенция не отговаря на разпоредбите на член 3, втора алинея, буква а) от Регламент […] № 1924/2006, които предвиждат, че използването на претенциите не бива да е двузначно или подвеждащо. Освен това, дори тази здравна претенция да бъде разрешена само при специални условия на употреба и/или да бъде придружена от допълнителна информация или предупреждения, това не би било достатъчно да намали объркването на потребителите, поради което претенцията не следва да бъде разрешена“.

Производството и исканията на страните

14 На 27 февруари 2015 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

15 С писмо от 24 септември 2015 г. жалбоподотелят иска да бъде проведено съдебното заседание за изслушване на устните състезания в съответствие с член 106, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд.

16 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд (пети състав) решава да открие устната фаза на производството.

17 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 25 ноември 2015 г.

18 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени оспорвания регламент,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

19 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

20 В подкрепа на своята жалба жалбоподателят посочва четири основания, изведени, първо, от нарушение на член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006, второ, от нарушение на принципа на пропорционалност, трето, от нарушение на принципа на равно третиране и четвърто, от нарушение на задължението за мотивиране.

По първото основание, изведено от нарушение на член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006

21 Жалбоподателят изтъква, че Комисията нарушила член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006, тъй като отказала, въпреки положителни технически становища на ЕОБХ, да включи заявените пет здравни претенции в списъка на Съюза на разрешените претенции по член 13, параграф 3 от този регламент.

22 По същество първото основание има пет части. Първата е изведена от неспазване на предвидените в член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006 условия за отказ да бъде включена дадена здравна претенция в списъка с разрешените претенции. Втората част от това основание е относно преценката на Комисията за съвместимост на разглежданите здравни претенции с общоприетите хранителни и здравни принципи. С третата част от основанието жалбоподателят изтъква, че Комисията погрешно приела, че използването на разглежданите здравни претенции предавало противоречиво и двусмислено послание до потребителите. С четвъртата част от това основание жалбоподателят твърди, че противно на приетото от Комисията разглежданите здравни претенции не били нито двузначни, нито подвеждащи. Накрая, петата част от основанието е относно въпроса дали Комисията е изпълнила задължението си да провери дали разглежданите здравни претенции биха могли да бъдат разрешени при специални условия за тяхното използване, или да бъдат придружени от допълнителни разяснения или предупреждения.

По първата част от основанието, изведена от неспазване на предвидените в член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006 условия за отказ да бъде включена дадена здравна претенция в списъка с разрешените претенции

23 Жалбоподателят изтъква, че Комисията нарушила член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006, тъй като въпреки положителните научни становища на ЕОБХ тя отказала да включи разглежданите здравни претенции в списък на разрешените претенции. По принцип претенция, за която ЕОБХ е дал положително становище, би следвало да бъде разрешена. Според жалбоподателя от член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006 не било възможно да се стигне до извода кои са относимите фактори, които Комисията може с основание да вземе предвид, когато се произнася по заявление за включване на дадена здравна претенция. В конкретния случай нито разпоредбите на правото на Съюза, нито факторите, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими, не можели да обосноват отказа да бъдат разрешени разглежданите здравни претенции в противоречие с положителното становище на ЕОБХ, още повече че Комисията била разрешила използването на тези претенции за преходен период от

шест месеца. Според жалбоподателя по-конкретно посочените в съображение 14 от оспорвания регламент мотиви не притежават относим или легитимен характер, който да обоснове отхвърлянето на заявленията.

24 Съгласно член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006, ако след научна оценка ЕОБХ се произнесе със становище в подкрепа на включването на претенцията в списъка по член 13, параграф 3 от този регламент, Комисията — след съгласуване на въпроса с държавите членки и в рамките на два месеца от получаване на становището на ЕОБХ — взема решение относно заявлението, като се съобразява със становището на ЕОБХ, с всички приложими разпоредби от законодателството на Съюза, както и с други фактори, засягащи разглеждания въпрос, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими.

25 На първо място, що се отнася до довода, че претенция, по отношение на която ЕОБХ е излязъл с положително становище, трябва по принцип да бъде разрешена, следва да се отбележи, че от член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006 е видно, че когато взема решение по дадена здравна претенция, Комисията следва да вземе предвид три елемента, а именно — първо, научната оценка в становището на ЕОБХ, второ, всички приложими разпоредби от законодателството на Съюза и трето, други фактори, засягащи разглеждания въпрос, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими. Както следва от 18, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1924/2006 във връзка с член 16, параграф 3 от същия регламент, становището на ЕОБХ не включва втория и третия от посочените по-горе елементи. В действителност съгласно тези разпоредби, за да изготви своето становище, ЕОБХ трябва единствено да провери дали здравната претенция е потвърдена от научни доказателства и дали формулировката на здравната претенция отговаря на критериите установени в Регламент № 1924/2006. По-специално, на практика ЕОБХ следва да се увери, че здравните претенции се основават на общоприети научни доказателства и са обосновани с такива доказателства съгласно член 6, параграф 1 от посочения регламент. Следователно нищо не дава основание да се заключи, че Комисията била длъжна да включи разглежданите здравни претенции в списъка с разрешените претенции единствено поради положителното становище на ЕОБХ. За разлика от това, независимо че съгласно съображение 17 от Регламент № 1924/2006 научното обосноваване следва да бъде основният аспект, който да бъде вземан предвид при използването на хранителни и здравни претенции, когато Комисията се произнася по член 18, параграф 4 от Регламент №°1924/2006, тя има задължение да вземе предвид също и всички приложими разпоредби от законодателството на Съюза и други фактори, засягащи разглеждания въпрос, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими. Освен това обстоятелството, че Комисията не е задължена да следва решението на ЕОБХ, се потвърждава в член 18, параграф 5 от Регламент №°1924/2006, съгласно който дадена здравна претенция може да бъде разрешена и ако ЕОБХ се е произнесъл със становище, което не подкрепя включването на тази претенция в списъка по член 13, параграф 3 от този регламент. Следователно доводите на Комисията трябва да бъдат отхвърлени.

26 Доколкото във връзка с това жалбоподателят посочва, че нито разпоредбите на правото на Съюза, нито факторите, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими, не можели да обосноват отказа да бъдат разрешени разглежданите здравни претенции в противоречие с положителното становище на ЕОБХ, още повече че Комисията била разрешила използването на тези претенции за преходен период от шест месеца, тези доводи на жалбоподателя също не могат да бъдат уважени. В действителност е вярно, че съгласно член 1, параграф 2 от оспорвания регламент разглежданите здравни претенции, които са били използвани преди датата на влизане в сила на този регламент, могат да продължат да бъдат използвани в продължение на най-много шест месеца след тази дата. Независимо от това от съображение 16 от оспорвания регламент следва, че Комисията е предвидила този преходен период, за да могат стопанските субекти в хранителната промишленост и компетентните

националните органи да вземе предвид забраната на тези претенции. Следователно обстоятелството, че е предвиден преходен период, по никакъв начин не поставя под съмнение приетото от Комисията решение за отказ да бъдат разрешени разглежданите здравни претенции.

27 На второ място, жалбоподателят оспорва относимия и легитимен характер на мотивите за отказ на включването, съдържащи се в оспорвания регламент. Според жалбоподателя от член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006 не е възможно да се стигне до извода кои относимите фактори, които Комисията с основание може да вземе предвид, когато се произнася по заявление за включване на дадена здравна претенция, независимо че тези фактори са посочени също така и в съображение 30 и в член 17, параграф 1 от този регламент. Единствено в съображение 19 от Регламент № 178/2002 се посочват по-специално факторите, свързани с обществените нагласи, икономиката, традициите, етническата принадлежност, околната среда и възможността за извършване на проверки. Въпреки това тези аспекти нямат никакво значение за решението за отказ.

28 В това отношение следва, първо, да се посочи, че макар и да изтъква, че от член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006 не е възможно да се стигне до извода кои са относимите фактори, които Комисията с основание може да вземе предвид, когато се произнася по заявление за включване на дадена здравна претенция, жалбоподателят не повдига възражение за незаконосъобразност на тази разпоредба. В действителност от изложените от жалбоподателя доводи следва, че с първото основание той единствено твърди, че е налице нарушение на член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006.

29 Освен това, дори и ако се предположи, че жалбоподателят е искал да повдигне възражение за незаконосъобразност на член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006, неговите доводи във връзка с това биха били недопустими при липсата на каквото и да е посочване на правната норма, която се твърди, че е била нарушена. В действителност следва да се припомни, че съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г. жалбата трябва да съдържа кратко изложение на въведените основания. Това посочване трябва да бъде достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд да се произнесе по иска или жалбата. Макар и да е вярно, че жалбоподателят не е длъжен да посочи изрично конкретната правна норма, на която почива неговото оплакване, все пак изложените доводи трябва да са достатъчно ясни, за да може тази правна норма да бъде установена от ответната страна и съда на Съюза без затруднения (вж. решение от 20 февруари 2013 г., Caventa/СХВП — Anson's Herrenhaus (BERG), T-224/11, EU:T:2013:81, т. 14 и 15 и цитираната съдебна практика).

30 Второ, що се отнася до доводите, според които мотивите за отказ на включването, съдържащи се в оспорвания регламент, нямат относим и легитимен характер, следва да се припомни, че съгласно член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006 Комисията взема решение относно заявлението, като се съобразява със становището на ЕОБХ, всички приложими разпоредби от законодателството на Съюза, както и други фактори, засягащи разглеждания въпрос, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими. Както следва от съображение 30 от Регламент № 1924/2006, възпроизведено в съображение 3 от оспорвания регламент, научната оценка на рисковете не може да осигури цялата информация, на която следва да се основава решение за управление на риска, и поради това следва да се отчитат и други фактори, свързани с разглеждания въпрос. С оглед на изложеното следва да се признае, че Комисията разполага с широка свобода на преценка в област, която предполага тя от своя страна да направи политически, икономически и социално обоснован по естеството си избор, в рамките на който тя е призвана да направи комплексни преценки (вж. в този смисъл решения от12 юли 2005 г., Alliance for Natural Health и др., C-154/04 и C-155/04, Rec, EU:C:2005:449, т. 52 и цитираната съдебна практика и от 12 юни 2015 г., Health Food Manufacturers' Association и др./Комисия, T-296/12, Сб., EU:T:2015:375, т. 65 и цитираната съдебната практика).

31 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика, при положение че органите на Съюза разполагат с широка свобода на преценка, по-специално при преценката на много сложни факти от научен и технически характер при определяне на обхвата и естеството на приеманите от тях мерки, контролът на съда на Съюза трябва да се сведе до проверка дали упражняването на това право не е опорочено поради явна грешка или поради злоупотреба с власт и също дали тези органи явно не са превишили пределите на тяхната свобода на преценка. В този контекст съда на Съюза всъщност не може да замени със своята преценка на фактическите елементи от научен и технически характер тази на институциите — единствените, на които ДФЕС е възложил тази задача (решения от 9 септември 2003 г., Monsanto Agricoltura Italia и др., C-236/01, Rec, EU:C:2003:431, т. 135; от 21 юли 2011 г., Etimine, C-15/10, Сб., EU:C:2011:504, т. 60 и Health Food Manufacturers' Association и др./Комисия, т. 30 по-горе, EU:T:2015:375, т. 73).

32 От съображение 14 от оспорвания регламент следва, че Комисията е отказала да разреши разглежданите здравни претенции, като взема предвид, че не следва да се правят здравни претенции, които не могат да бъдат в съответствие с общоприетите хранителни и здравни принципи. Според Комисията използването на разглежданите здравни претенции може да предаде противоречиво и двусмислено послание до потребителите, тъй като би насърчило консумацията на захари, която въз основа на общоприети научни становища националните и международни органи препоръчват да бъде намалена. Поради това Комисията приема, че разглежданите здравни претенции не съответстват на член 3, втора алинея, буква а) от Регламент (ЕО) № 1924/2006, който предвиждат, че претенциите не могат да са нито двузначни, нито подвеждащи.

33 От доводите на жалбоподателя не става ясно, че взетите предвид от Комисията фактори, видно от съображение 14 от оспорвания регламент, са лишени от легитимен и относим за разглеждания въпрос характер. Вярно е, че законодателят на Съюза не е посочил какви са факторите по член 18, параграф 4 от Регламент 1924/2006, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими. Съображение 30 и член 17, параграф 1 от същия регламент също се ограничават да посочат задължението да бъдат взети предвид и други фактори, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими за разглеждания въпрос. Тъй като законодателят на Съюза не е направил никакво уточнение относно тези фактори, те трябва да бъдат установявани във всеки отделен разглеждан случай, като по-специално се взема предвид целта на Регламент № 1924/2006, посочена в съображение 36 от този регламент, а именно да гарантира доброто функциониране на вътрешния пазар по отношение на хранителните и здравните претенции, осигурявайки едновременно с това високо равнище на защита на потребителите.

34 В конкретния случай не може да се оспори с основание, че общоприетите хранителни и здравни принципи, взети предвид от Комисията, съставляват фактор, който с основание може да бъде взет предвид и е относим за разглеждането на въпроса дали разглежданите здравни претенции могат да бъдат разрешени. В действителност при отчитането на тези принципи би следвало да се осигури високо равнище на защита на потребителите. Обстоятелството, че общоприетите хранителни и здравни принципи са относими с оглед на разглеждането на въпроса дали дадена здравна претенция може да бъде разрешена, е в допълнение изрично подчертано от законодателя на Съюза в съображение 18 от Регламент №°1924/2006, съгласно което здравна претенция не следва да се предявява, ако е в противоречие с тези принципи.

35 Поради това първата част от това основание трябва да бъде отхвърлена.

По втората част от основанието, изведена от грешка в преценката относно съвместимостта на разглежданите здравни претенции с общоприетите хранителни и здравни принципи

36 Жалбоподателят изтъква, че Комисията нарушила член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006, тъй като погрешно приела, че различните разглеждани здравни претенции били несъвместими с общоприетите хранителни и здравни принципи. Според жалбоподателя, ако била налице несъвместимост, ЕОБХ нямало да произнесе положително становище. Установените от него връзки в заявените здравни претенции между даден хранителен елемент, а именно глюкозата, от една страна, и здравето, от друга страна, били научно доказани. Позовавайки се на представено от ЕОБХ научно становище относно референтните хранителни стойности на въглехидратите и на хранителните влакнини, жалбоподателят изтъква, че важното значение на въглехидратите за храненето е по принцип прието в научен план, по същия начин, както и особената важност на глюкозата за храненето на хората.

37 Съгласно съображение 14 от оспорвания регламент Комисията е установила, че дадена здравна претенция не може да бъде несъвместима с общоприетите хранителни и здравни принципи. Тя отбелязва, че макар и ЕОБХ да е стигнал до извода за наличие на установена причинно-следствена връзка между консумацията на глюкоза и ролята ѝ за протичането на енергийния метаболизъм, използването на подобна здравна претенция може да предаде противоречиво и двусмислено послание до потребителите, тъй като би насърчило консумацията на захари, която въз основата на общоприети научни становища националните и международни органи препоръчват да бъде намалена.

38 На първо място, що се отнася до довода на жалбоподателя, че формулировката на различните разглеждани здравни претенции не е несъвместима с общоприетите хранителни и здравни принципи, той следва да бъде отхвърлен като несъстоятелен. В действителност от съображение 14 от оспорвания регламент следва, че Комисията е не е отказала да разреши различните разглеждани здравни претенции, поради факта че тяхната формулировка сама по себе си е несъвместима с общоприетите хранителни и здравни принципи. Според Комисията в противоречие с тези принципи е обстоятелството, че използването на разглежданите здравни претенции насърчавало консумацията на захари, тъй като съгласно същите принципи консумацията на захари следвало да бъде намалена.

39 На второ място, що се отнася до довода на жалбоподателя, че ЕОБХ нямало да представи положителни становища относно разглежданите здравни претенции, ако те не бяха съвместими с общоприетите хранителни и здравни принципи, следва да се отбележи, първо, че проверката на ЕОБХ има единствено ограничен характер. Както вече бе установено (вж. т. 25 по-горе), съгласно член 18, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1924/2006 във връзка с член 16, параграф 3 от същия регламент, за да изготви своето становище, ЕОБХ трябва единствено да провери дали здравната претенция е потвърдена от научни доказателства и дали формулировката на здравната претенция отговаря на критериите, установени в Регламент № 1924/2006. По-специално на практика ЕОБХ следва да се увери, че здравните претенции се основават на общоприети научни доказателства и са обосновани с такива доказателства съгласно член 6, параграф 1 от посочения регламент. Съгласно член 2, параграф 2, точка 5 и член 5, параграф 1, буква а) от Регламент № 1924/2006 извършената от ЕОБХ научна оценка на риска трябва да засяга въпроса дали заявената здравна претенция с основание изразява причинно-следствена връзка между консумацията на дадена категория храни, отделна храна или една от нейните съставки и обявения благоприятен физиологичен ефект.

40 Второ, както посочва Комисията, извършената от ЕОБХ научна оценка на риска трябва да се разграничава от извършваното от Комисията управление на риска. Във връзка с това в съображение 30 от Регламент № 1924/2006 се посочва, че в определени случаи не може единствено научната оценка на риска да предоставя цялата информация, върху която следва да

се основава дадено решение за управление на риска, и че трябва да бъдат взети предвид и други фактори, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими за разглеждания въпрос.

41 Трето, както следва от съображение 14 от оспорвания регламент, Комисия не е оспорила становището на ЕОБХ относно разглежданите здравни претенции, съгласно които била установена причинно-следствена връзка между консумацията на глюкоза и енергийния метаболизъм. Въпреки това съгласно член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006 Комисията трябва да вземе предвид освен научната оценка на ЕОБХ и всички приложими разпоредби от законодателството на Съюза, както и други фактори, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими за разглеждания въпрос. По този начин Комисията по-специално е взела предвид общоприетите хранителни и здравни принципи, които не са били част от оценката, извършена от ЕОБХ. Следователно обстоятелството, че според становището на последния орган разглежданите здравни претенции са научно доказани, не позволява да се заключи, че използването на дадена здравна претенция, насърчаваща консумацията на захари, е несъвместимо с общоприетите хранителни и здравни принципи.

42 На трето място, позовавайки се на представено от ЕОБХ научно становище относно референтните хранителни стойности на въглехидратите и на хранителните влакнини, жалбоподателят посочва, че разглежданите здравни претенции не били несъвместими с общоприетите хранителни и здравни принципи, тъй като важното значение на въглехидратите за храненето било общоприето в научен план по същия начин, както и особената важност на глюкозата за храненето на хората.

43 Първо следва да се установи, че тъй като това становище на ЕОБХ не е представено на Общия съд, с този довод жалбоподателят не може да докаже, че Комисията погрешно е приела, че използването на здравна претенция, насърчаваща консумацията на захари, е несъвместима с общоприетите хранителни и здравни принципи.

44 Освен това, макар и да е вярно, че както посочва жалбоподателят, глюкозата има важно значение за храненето на хората, това обстоятелство не е в състояние да постави под въпрос съдържащата се в съображение 14 от оспорвания регламент констатация, че въз основата на общоприети научни становища националните и международни органи препоръчвали да бъде намалена консумацията на глюкоза, като вследствие на това използването на дадена здравна претенция, насърчаваща консумацията на захари, е несъвместима с общоприетите хранителни и здравни принципи.

45 Второ, доколкото жалбоподателят изтъква в репликата, че данните, върху които Комисията основава своите изводи, не позволяват обобщение по отношение на глюкозата, а се отнасят до завишените стойности на добавените захари в сладкарските изделия и подсладените напитки, до консумацията на такива напитки от децата и до храните с високо съдържание на добавени захари, като тези данни са убедителни единствено отчасти, доводът на жалбоподателя също не би следвало да бъде уважаван.

46 В действителност, за да стигне до заключението, че въз основа на общоприети научни становища е препоръчително да се намали консумацията на захари, Комисията пояснява в представените писмени бележки, че тя се основала на обстоятелството, че на международно равнище, на равнище на Съюза и на национално равнище е налице консенсус по отношение на необходимостта от намаляване на консумацията на чиста захар и на захар, добавена към храните. В това отношение следва да се посочи, че тъй като мотивите на оспорвания регламент са достатъчни, що се отнася до проверката на съвместимостта на разглежданите здравни претенции с общоприетите хранителни и здравни принципи, като това обстоятелство не е оспорено от жалбоподателя, Общият съд може да вземе предвид тези представени в хода на

съдебното производство уточнения на мотивите към разглеждания акт (вж. в този смисъл решение от 3 септември 2015 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия, C-398/13 P, Сб., EU:C:2015:535, т. 30 и цитираната съдебна практика).

47 В международен план Комисията се позовава на доклад от 1989 г. на група за изследвания на Световната здравна организация (СЗО) относно хранителния режим, храненето и предотвратяването на хроничните заболявания, според който следва да се насърчават обсъжданията с цел да се разработят хранителни продукти, бедни на мазнини, на прости рафинирани захари и на сол. Освен това Комисията се позовава на директива на СЗО от 2015 г. относно стойностите на захарта у възрастните и децата, в която се съдържат препоръки относно стойностите на свободните захари с цел понижаването на риска от хронични заболявания. Съгласно съдържащата се в тази директива дефиниция „свободни захари“ са монозахаридите и дизахаридите, добавени към храните и напитките от производителите, готвачите или потребителите, както и естествените захари, присъстващи в меда, сиропите, плодовите сокове и концентрираните плодови сокове. В допълнение Комисията се позовава на разработен от СЗО европейски план за действие в областта на продоволствената политика и политиката на изхранването в периода 2015—2020 г., съгласно който се препоръчва приемането на стриктни мерки, ограничаващи общото въздействие върху децата на всякакви форми на маркетинг на висококалорични храни и на храни, богати на мастни киселини, на трансмастни киселини, на захар или на сол.

48 На равнището на Съюза Комисията посочва по-специално приета от Групата на високо равнище по въпросите на храненето и физическата активност рамка на Съюза за националните инициативи относно избрани храни. В тази рамка се предвижда намаляването на висококалоричните храни, каквито са съдържащите захари храни. Освен това Комисията се позовава на Заключенията на Съвета относно храненето и физическата активност (ОВ 2014, C 213, стр. 1), предвиждащи намаляване на храните, съдържащи добавени захари.

49 Накрая на национално равнище Комисията се позовава по-специално на становището на Deutsche Gesellschaft für Ernährung (Германско дружество по въпросите на храненето, наричано „DGE“) от 2011 г. относно индикативните енергийни стойности на въглехидратите и мазнините, според което, тъй като в Германия значителна част от стойностите на въглехидратите са в резултат от консумацията на монозахариди и дизахариди, използвани преди всичко в сладкарските изделия и в подсладените напитки, е необходимо преориентиране към потреблението на хранителни продукти въз основата на пълнозърнестите храни. Освен това Комисията посочва, от една страна, националната програма „Nutrition Santé“ („Хранене и здраве“) 2011—2015 г. на Френската република, в която се препоръчва увеличаване на стойностите на сложните въглехидрати и намаляване на стойностите на захарите, а от друга страна, препоръките от 2014 г. на създадената от Министерството на здравето на Обединеното кралство независима изпълнителна агенция „Public Health England“ за намаляване на потреблението на захари, озаглавени „Sugar reduction: Responding to the challenge“ („Намаляване на захарта: да отговорим на предизвикателството“). Накрая Комисията се позовава на препоръките на Съвета на министрите на скандинавските държави от 2004 г., приложени в Дания, Финландия и Швеция, предвиждащи максимални стойности за потреблението на добавени захари.

50 С оглед на гореизложеното не може с основание да се твърди, че на международно равнище, на равнището на Съюза и на национално равнище не съществува консенсус по отношение на необходимостта от намаляване на консумацията на захар. Представените от Комисията фактически обстоятелства, посочени в точки 47—49 по-горе, са доказателство за това, че е налице такъв консенсус за намаляване на потреблението както на захари, добавени в храните, така и на чиста захар. Тъй като жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че се препоръчва принципно да се намалят добавените захари, той не може основателно да твърди, че подобна препоръка не се отнася и до чистата захар. Освен това е вярно, че продуктите на

жалбоподателя не са нито храни с високо съдържание на скрита добавена захар, нито подсладени напитки за деца. Независимо от това следва да се припомни, че разглежданите здравни претенции уточняват, че става въпрос за глюкоза, която сама по себе си е захар (вж. т. 2 по-горе), и че в съответствие с член 17, параграф 5 от Регламент №°1924/2006 разрешените от Комисията здравни претенции могат да бъдат използвани от всеки стопански субект в хранителната промишленост. В допълнение следва да се констатира, че продуктите на жалбоподателя се състоят почти изключително от глюкоза.

51 Поради това четвъртата част от това основание трябва да бъде отхвърлена.

По третата част от основанието, изведена от грешка при констатацията за наличие на противоречиво и двусмислено послание

52 Жалбоподателят изтъква, че Комисията нарушила член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006, тъй като приела, че при използването разглеждани здравни претенции се предавало противоречиво и двусмислено послание до потребителите. Противно на твърденията на Комисията разглежданите здравни претенции не насърчавали консумацията на захари. Тези здравни претенции единствено описвали действието на глюкозата в контекста на спортната физическа дейност. В три от петте от разглежданите здравни претенции за целева група от населението били изрично посочени добре тренираните мъже и жени. За тях консумацията на захар придобивала друго значение, отколкото например за групите от особено уязвими потребители. Според жалбоподателя сама по себе си препоръката от страна на властите за намаляване потреблението на захар не променяла по никакъв начин факта, че глюкозата притежава благоприятни за здравето свойства, посочени от разглежданите здравни претенции, независимо че според властите някои хора консумирали прекомерно захар. Освен това жалбоподателят присъствал на пазара от около седем десетилетия и поради това ползите от неговите продукти за здравето били общоприети. Потребителите не се заблуждавали относно смисъла на разглежданите здравни претенции, като в резултат на тези претенции не предприемали действия с потенциално нежелателни последици, като например прекомерна консумация. Според жалбоподателя средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, знаел, че не трябва да се консумира прекомерно захар. Ако се следва логиката на Комисията, последната не трябвало да разреши две други претенции относно напитки, съдържащи глюкоза.

53 Следва да се припомни, че в съображение 14 от оспорвания регламент Комисията констатира, че използването на разглежданите здравни претенции можело да предаде противоречиво и двусмислено послание на потребителите, тъй като насърчавало консумацията на захари, която въз основата на общоприети научни становища националните и международните органи препоръчвали да бъде намалена.

54 С изложените доводи жалбоподателят не доказва, че тази преценка е погрешна.

55 В действителност, първо, Комисията не допуска грешка, като приема, че използването на разглежданите здравни претенции насърчавало консумацията на захари. Следва да се отбележи, че съгласно член 1, параграф 2 от Регламент № 1924/2006 последният се прилага по отношение на хранителните и здравните претенции, включени в съобщения с търговска цел, независимо дали са посочени на етикета, при представянето на храни, или при рекламата във връзка с това, когато съответните храни сами по себе си са предназначени да бъдат доставяни на крайния потребител. Както е констатирано в съображение 10 от Регламент № 1924/2006, храни, рекламирани с претенции, биха могли да се възприемат от потребителите като притежаващи хранителни, физиологични или други предимства за здравето в сравнение със сходни или други продукти, към които не са били добавени подобни хранителни съставки или други вещества. По този начин потребителите могат да бъдат принудени да направят избор, който пряко повлиява

общото количество на усвояваните различни хранителни съставки или други вещества, по начин, противоречащ на научните становища в съответната област (решение от 6 септември 2012 г., Deutsches Weintor, C-544/10, Сб., EU:C:2012:526, т. 37). Както следва от съображение 19 от Регламент № 1924/2006, използването на хранителна или здравна претенция придава положителен имидж на съответните хранителни продукти. Тъй като с използването на разглежданите здравни претенции стопанските субекти в хранителната промишленост придават положителна конотация на тези продукти, като представят определени техни предимства и като създават положителния им имидж, не следва да се стига до заключението, че в резултат на това не би се насърчила консумацията на тези продукти, които според научните становища на ЕОБХ (вж. т. 7 и 8 по-горе) трябва да са значителен източник на глюкоза, за да може претенциите да бъдат използвани за тях.

56 Във връзка с това, що се отнася до довода на жалбоподателя, че в продължение на годините той е използвал специфични за глюкозата здравни изявления, без това да е повлияло забележително върху реализирания от него оборот, следва да се отбележи, от една страна, че този довод не е подкрепен с никакви доказателства. От друга страна, както посочва Комисията, обстоятелството, че пазарните дялове на жалбоподателя, както твърди той, са били непрекъснато развивани, позволява да се заключи, че изявленията на жалбоподателя относно действието на глюкозата могат да повлияят на продажбите на неговите продукти на основата на глюкозата.

57 Що се отнася до довода на жалбоподателя, че е важна целевата група, която е от значение за целите на оценката на разглежданите здравни претенции, доколкото в три от петте заявления като целева група се посочват изрично добре тренираните мъже и жени, този довод също не може да бъде приет. В действителност от представените от ЕОБХ научни становища относно трите разглеждани заявления следва, че твърдяното въздействие се отнася без никаква диференциация към участието на глюкозата в енергийния метаболизъм за всички физически активи хора. Според тези становища, енергийният метаболизъм е незаменим за всички телесни функции и за физическата активност, включително физическите упражнения и нормалната мускулна функция. Следователно разглежданите здравни претенции могат да се използват също и за продукти на основата на глюкоза, предназначени за населението като цяло, още повече че вече бе установено, че съгласно член 17, параграф 5 от Регламент № 1924/2006 разрешените от Комисията здравни претенции могат да се използват от всички стопански субекти в хранителната промишленост (вж. т. 50 по-горе).

58 Второ, от анализа на втората част от настоящото основание (вж. т. 36—51 по-горе) следва, че жалбоподателят не е доказал, че в съображение 14 от оспорвания регламент Комисията неправилно заключила, че въз основа на общоприети научни становища националните и международните органи препоръчвали намаляване на консумацията на захари и че поради това използването на дадена здравна претенция, насърчаваща консумацията на захари, била несъвместима с общоприетите хранителни и здравни принципи. При това положение следва да се отбележи, че Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че използването на разглежданите здравни претенции, с които се насърчава консумацията, въпреки че подобно насърчаване би било несъвместимо с общоприетите хранителни и здравни принципи, изпращало противоречиво и двусмислено послание до потребителите. Това е така на още по-силно основание, тъй като според научните становища, представени от ЕОБХ, за да могат тези здравни претенции да бъдат използвани за съответните продукти, последните трябва да бъдат значителен източник на глюкоза (вж. т. 55 по-горе). Във връзка с това следва също така да се припомни, че съгласно член 5, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент № 1924/2006 използването на хранителни и здравни претенции е разрешено единствено ако хранителната или всякаква друга съставка, предмет на претенцията, се съдържа в крайния продукт в значително количество, както е дефинирано в законодателството на Съюза, или в случаите, когато няма подобни правила, в количество, което ще предизвика хранителния или физиологичния ефект, за който се твърди, че е установен от общоприето научно доказателство.

59 Що се отнася в този контекст до довода на жалбоподателя, че средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, не консумирал повече захар вследствие на здравните претенции, защото знаел, че не трябва да консумира прекомерно много захари, този довод също трябва да се отхвърли.

60 В действителност, от една страна, дори да се предположи, че това е така, изпратените с разглежданите здравни претенции съобщения не биха били лишени от противоречивия им и двусмислен характер, както бе описан в точка 58 по-горе. От друга страна, безспорно е вярно, както твърди жалбоподателят, че съгласно член 9, параграф 1, буква л) и член 30, параграф 1, първа алинея, буква б) от Регламент № 1169/2011 храните трябва по принцип да съдържат обявяване на хранителната стойност, която трябва да включва по-специално посочване на количеството захар, и че съгласно член 32, параграф 4 от този регламент количеството захар може да бъде изразено като процент от референтните количества за прием, посочени в приложение XIII, част Б към посочения регламент, където за захарта се посочва 90 грама за средностатистически възрастен (8400 kJ/2000 kcal). Въпреки това, както признава жалбоподателят, не всички храни трябва да съдържат обявяване на хранителната стойност. Пропускането на такова обявяване за определени храни е предвидено по-специално в член 16 от Регламент № 1169/2011. Освен това съгласно член 32, параграфи 2 и 4 от този регламент количеството захари не е задължително да бъде изразено като процент от референтните стойности; то може също така да бъде посочено за 100 грама. Независимо че средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен и който следва да се има предвид (вж. в този смисъл решение от 4 юни 2015 г., Teekanne, C-195/14, Сб., EU:C:2015:361, т. 36 и цитираната съдебна практика), знае, че не трябва да се консумира прекомерно захари, с основание при използването на разглежданите здравни претенции може да се стигне до консумиране на повече захари, още повече че според научните становища на ЕОБХ, за да могат разглежданите здравни претенции да бъдат използвани за съответни продукти, последните трябва да са значителен източник на глюкоза (вж. т. 55 и 58 по-горе). Освен това, що се отнася до продуктите на жалбоподателя, следва да се отбележи, че консумацията на класически куб, състоящ се от осем таблетки, с единично тегло от 48 g (вж. т. 1 по-горе), вече сама по себе си предоставя повече от половината от количеството захари, определено като референтна стойност за средностатистически възрастен в приложение XIII, част Б към Регламент № 1169/2011.

61 Трето, доколкото жалбоподателят се позовава на разрешаването на други две претенции за напитки, съдържащи глюкоза, неговите доводи се отнасят по същество до твърдяно нарушение на принципа на равно третиране и следователно ще бъдат разгледани в рамките на третото основание (вж. т. 113 и 114 по-долу).

62 Поради това третата част от това основание трябва да бъде отхвърлена.

По четвъртата част, изведена от грешка в преценката на разглежданите здравни претенции като двузначни или подвеждащи

63 Жалбоподателят изтъква, че Комисията нарушила член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006, тъй като приела, че разглежданите здравни претенции били двузначни и подвеждащи по смисъла на член 3, втора алинея, буква а) от Регламент № 1924/2006. Целта на последната разпоредба е да се гарантира, че потребителите няма да бъдат потърпевши от подвеждащи претенции. Единственият въпрос, който може да бъде поставен във връзка с прилагането на тази разпоредба, е дали конкретно позоваване на здравето в разглежданата здравна претенция представлява подвеждане на потребителите. Следователно твърдяното противоречие, посочено от Комисията, би било ирелевантно в контекста на прилагането на

член 3, втора алинея, буква а) от Регламент № 1924/2006. Освен това жалбоподателят изтъква, че не е длъжен да съобщи издадените от съответните органи препоръки с неизвестен резултат. Липсата на посочване на дадена препоръка не можело да не представляват подвеждане.

64 Следва да се припомни, че съгласно съображение 14 от оспорвания регламент Комисията установила, че здравна претенция, насърчаваща консумацията на захари, която националните и международните органи препоръчвали въз основата на общоприети научни становища да бъде намалена, не била в съответствие с член 3, втора алинея, буква а) от Регламент № 1924/2006, който предвижда, че използването на претенциите не бива да бъде двузначно или подвеждащо.

65 Съгласно член 3, втора алинея, буква а) от Регламент № 1924/2006, който е част от глава II от този регламент относно общите принципи, без да се засягат Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно етикетирането, представянето на храни и рекламата (ОВ L 109, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 9) и принципите на Директива 84/450/ЕИО на Съвета от 10 септември 1984 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки, свързани със заблуждаваща реклама (ОВ L 250, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 153), използването на хранителни и здравни претенции не трябва да бъде фалшиво, двузначно или подвеждащо.

66 Що се отнася до тълкуването на понятията „двузначно или подвеждащо“ по смисъла на член 3, втора алинея, буква а) от Регламент № 1924/2006, Съдът вече е приел, че претенция относно алкохолна напитка, дори да се предположи, че сама по себе си тя може да се приеме за фактически вярна, се оказва непълна и подчертава единствено определено качество на разглеждания продукт, като премълчава присъщите на консумацията на този продукт, е двузначна или дори подвеждаща (решение Deutsches Weintor, т. 55 по-горе, EU:C:2012:526, т. 50—52). Както следва от съображение 16 от Регламент № 1924/2006, за да се разреши въпросът дали дадена претенция е подвеждаща или не, следва да се вземат предвид предполагаемите очаквания относно това указание на средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен (вж. в този смисъл решение Teekanne, т. 60 по-горе, EU:C:2015:361, т. 36 и цитираната съдебна практика).

67 В конкретния случай страните не спорят, че здравните претенции описват правилно благоприятното въздействие върху енергийния метаболизъм, както посочва Комисията в съображение 14 от оспорвания регламент. Въпреки това, след като бе разгледана втората част от настоящото основание (вж. т. 36—51 по-горе), се стига до извода, че жалбоподателят не е доказал неправилната констатация от страна на Комисията, що се отнася до обстоятелството, че въз основата на общоприети научни становища националните и международните органи препоръчват намаляване на консумацията на захари и поради това използването на здравна претенция, с която се насърчава консумацията на глюкоза, е несъвместимо с общоприетите хранителни и здравни принципи. Освен това вече беше посочено (вж. т. 60 по-горе), че използването на разглежданите здравни претенции би могло да насърчи средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, да консумира повече захари, независимо от обстоятелството, че въз основата на общоприети научни становища се препоръчва намаляване на консумацията на захари.

68 От това следва, че разглежданите здравни претенции подчертават определено качество, което може да подобри енергийния метаболизъм, като обаче премълчава обстоятелството, че, независимо от доброто функциониране на енергийния метаболизъм, опасностите, присъщи на консумацията на повече захари, изобщо не са изключени, а дори и не са ограничени. Като подчертават единствено благоприятното въздействие за енергийния метаболизъм, разглежданите здравни претенции са в състояние да насърчат потреблението на захари и в крайна сметка да увеличат присъщите на прекомерната консумация на захари рискове за

здравето на потребителите. С оглед на изложеното следва да се приеме, че разглежданите здравни претенции се оказват непълни и поради това двузначни и подвеждащи, дори и да е вярна предоставената информация (вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Mischo, представено по дело Gut Springenheide и Tusky, C-210/96, Rec, EU:C:1998:102, т. 86—90, и заключението на генералния адвокат Jääskinen, представено по дело Neptune Distribution, C-157/14, Сб., EU:C:2015:460, т. 52).

69 Вярно е, че в решение Deutsches Weintor, посочено в точка 55 по-горе (EU:C:2012:526, т. 50—52), Съдът разглежда двусмисления и подвеждащ характер на здравна претенция за алкохолна напитка, чиято консумация сама по себе си е свързана с присъщи за нея опасности за всяко лице, докато потреблението на определено количество захар не може да доведе до рискове за всяко отделно лице. Както вече бе установено (вж. т. 44 по-горе), глюкозата е от важно значение за човешкото хранене. Въпреки това следва да се припомни, че ако разглежданите здравни претенции бяха разрешени, те можеха да бъдат използвани в съответствие с условията, които се прилагат за тях от всички стопански субекти в хранителната промишленост, ако тяхното използване не беше ограничено в съответствие с разпоредбата на член 21 от Регламент № 1924/2006, която се отнася до защитата на данните (вж. т. 50 по-горе). Както следва от представените от ЕОБХ научни становища относно разглежданите заявления, твърдяното въздействие се отнася без никаква диференциация към участието на глюкозата в енергийния метаболизъм за всички физически активи хора (вж. т. 57 по-горе). Макар и да е вярно, че за три от петте заявени от жалбоподателя здравни претенции целевата група от населението се състои от активните мъже и жени в добро здраве и тренирани на издръжливост (вж. т. 3 по-горе), това не променя обстоятелството, че здравните претенции относно глюкозата сами по себе си могат да се използват и за продукти въз основа на глюкоза, предназначени за населението като цяло. При разглеждането на двусмисления подвеждащ характер на разглежданите здравни претенции следва да се има предвид средният потребител, както следва и от съображение 16 от Регламент № 1924/2006. Тъй като в съответствие с общоприетите хранителни и здравни принципи средният потребител трябва да намалява консумацията на захари, Комисията не е допуснала никаква грешка, като е констатирала, че разглежданите здравни претенции, които подчертават само благоприятното въздействие върху енергийния метаболизъм, при положение че премълчават изцяло опасностите, присъщи за консумацията на повече захари, са двузначни и подвеждащи.

70 В допълнение за изчерпателност е необходимо да се отбележи, че в светлината на констатациите на законодателя, съдържащи се в съображение 10 от Регламент № 1924/2006 (вж. т. 55 по-горе), използването на разглежданите здравни претенции би могло да накара съответните потребители да вярват, че е налице причинно-следствена връзка единствено между консумацията на глюкоза и доброто функциониране на енергийния метаболизъм, при положение че такава връзка съществува и между консумацията на други въглехидрати и доброто функциониране на енергийния метаболизъм.

71 Накрая, що се отнася до довода на жалбоподателя, че не са му били известни приетите въз основа на общоприети научни становища препоръки на националните и международните органи за намаляване на консумацията на захари, следва да се посочи, че за да се приеме, че разглежданите здравните претенции се оказват двузначни и подвеждащи, е без никакво значение отговорът на въпроса дали жалбоподателят е познавал съответните препоръки (вж. в този смисъл решение от 10 септември 2009 г., Severi, C-446/07, Сб., EU:C:2009:530, т. 62). Както вече бе установено (вж. т. 66 по-горе), следва да се вземат предвид предполагаемите очаквания на средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, относно въпросното указание. Установяването на наличието на подвеждащ характер по смисъла на член 3, втора алинея, буква а) от Регламент № 1924/2006 не зависи от отговора на въпроса дали, когато е предприел съответните действия, жалбоподателят е знаел за този характер, или пък е действал при условията на умисъл.

72 Поради това четвъртата част от това основание трябва да се отхвърли.

По петата част от това основание, изведена от пропуск да бъдат разгледани специалните условия за използване или допълнителните обяснения или предупреждения

73 Жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006, тъй като не е изпълнила задължението си да провери дали разглежданите здравни претенции могат да бъдат разрешени с оглед на специалните условия на използването им или придружени с обяснения или допълнителни предупреждения. Оспореният регламент не позволява да бъде установено нито какви специални условия за използването е можело да бъдат взети предвид, нито какви обяснения или допълнителни предупреждения биха могли да направят посланието по-малко объркващо за потребителя. Според жалбоподателя в съответствие с принципа на пропорционалност добавянето на задължително посочване, с което да се укаже, че международните органи са направили препоръка да бъде намалена консумацията на захари, би могло да бъде достатъчно, за да се избегне вероятността посланието да остане объркващо за потребителя. Както и при други здравни претенции, с цел да се избегне твърдяната опасност от объркване, Комисията можела също така да изиска от жалбоподателя да добави определена информация относно обстоятелството, че увеличаването на консумацията на захари може да представлява риск за здравето на хората.

74 На първо място, що се отнася до довода, че Комисията не изпълнила задължението си да провери дали разглежданите здравни претенции биха могли да бъдат разрешени при специални условия за тяхното използване или да бъдат придружени от допълнителни разяснения или предупреждения, този довод не следва да бъде уважен. В действителност в съображение 14 от оспорвания регламент Комисията посочва, че дори и съответните здравни претенции да бъдат разрешени само при специални условия за тяхното използване и/или да бъдат придружени от допълнителна информация или предупреждения, предаваното послание нямало да бъде по-малко объркващо за потребителите и поради това тези претенции не следвало да бъдат разрешавани. Ето защо Комисията проверила възможността да разреши разглежданите здравни претенции при специални условия за тяхното използване или придружени от допълнителна информация или предупреждения.

75 Във връзка с това, що се отнася до довода на жалбоподателя, че оспореният регламент не позволявал да се разбере нито какви специални условия за използване можело да бъдат взети предвид, нито какви разяснения или допълнителни предупреждения могли да направят посланието по-малко объркващо за потребителя, е достатъчно да се отбележи, че от съображение 14 от оспорвания регламент следва в достатъчна степен, че според Комисията не е възможно да се формулират специални условия за използване или за представяне на допълнителна информация или предупреждения, които да позволят да се избегне в достатъчна степен вероятността, че потребителите няма да бъдат въвеждани в заблуждение.

76 На второ място, що се отнася до довода на жалбоподателя, че Комисията погрешно приела, че здравните претенции не биха могли да бъдат разрешени при специални условия на използване и/или придружени от допълнителна информация или предупреждения, този довод се отнася по същество до спазването на принципа на пропорционалност и поради това ще бъде разгледан в рамките на второто правно основание (вж. т. 87—91 по-долу). Доколкото жалбоподателят твърди, че в редица случаи Комисията предвиждала да постави предоставянето на разрешение за здравни претенции относно хранителни продукти в зависимост от определени условия като отправянето на задължителни предупреждения, следва да се посочи, че това обстоятелство не се оспорва от Комисията, но няма никакво значение за разглеждането на въпроса дали Комисията неправилно е приела, че здравните претенции именно относно глюкозата не могат да бъдат разрешени при специални условия на тяхното използване и/или ако бъдат придружени от допълнителна информация или предупреждения.

77 Предвид изложеното петата част, а следователно и първото основание в неговата цялост, трябва да се отхвърли.

По второто основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност

78 Жалбоподателят посочва, че Комисията нарушила принципа на пропорционалност, тъй като приела оспорения регламент. Според него решението за отказ не било нито подходящо, нито необходимо за постигане на целта на Регламент № 1924/2006, а именно да се използват здравни претенции подкрепени в достатъчна степен от научна гледна точка. В случай на абсолютна забрана за реклама следвало да се пристъпи към строг контрол за наличието на пропорционалност с оглед на обстоятелството, че Регламент № 1924/2006 предвиждал само по изключение да бъдат отхвърляни заявления поради наличието на несвързани с науката, но солидни основания. Правилото би било да са еднакви резултатът на решението, с което се дава разрешение, и резултатът, до който се достига след завършване на изключително дългата и скъпа процедура по осъществяване на научен контрол. Според жалбоподателя разглежданите здравни претенции трябвало да бъдат разрешени най-малкото придружени от ограничителни условия или след предоставяне на определена информация като по-малко ограничителна мярка. Освен това Комисията можела да измени или да допълни формулировката на заявените здравни претенции, в рамките на своята свобода на преценка, в резултат на което, като запазва тяхното съдържание, да бъде избегнато твърдяното заблуждение. В допълнение жалбоподателят изтъква, че са нарушени правата му по членове 6 и 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Според жалбоподателя решението за отказ противоречи и на целта на Регламент № 1924/2006, по силата на който защитата на потребителите срещу подвеждащи претенции трябва да бъде гарантирано чрез използването на здравни претенции, които са достатъчно обосновани от научна гледна точка. Накрая, решението на Комисията било непропорционално, тъй като то препятствало потребителите да се запознаят с неоспорима по своето същество информация.

79 Следва да се припомни, че принципът на пропорционалност изисква актовете на институциите на Съюза да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, следвани от съответната правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (вж. решение от 9 март 2006 г., Zuid-Hollandse Milieufederatie и Natuur en Milieu, C-174/05, Сб., EU:C:2006:170, т. 28 и цитираната съдебна практика).

80 На първо място, що се отнася до съдебния контрол на посочените условия в предходната точка, следва да се припомни, че съгласно член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006 Комисията взема решение относно заявлението, като се съобразява със становището на ЕОБХ, с всички приложими разпоредби от законодателството на Съюза, както и с други фактори, засягащи разглеждания въпрос, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими. Както бе вече установено (вж. т. 30 по-горе), следва да се признае, че Комисията разполага с широка свобода на преценката в област, която предполага тя от своя страна да направи политически, икономически и социално обоснован по естеството си избор, в рамките на който е призвана да направи комплексни преценки. Единствено явно неподходящият характер на приета в тази област мярка с оглед на целта, която компетентната институция възнамерява да преследва, може да засегне законосъобразността на тази мярка (вж. в този смисъл решения Alliance for Natural Health и др., т. 30 по-горе, EU:C:2005:449, т. 52 и цитираната съдебна практика и Health Food Manufacturers' Association и др./Комисия, т. 30 по-горе, EU:T:2015:375, т. 65 и цитираната съдебна практика).

81 От съдебната практика следва също така, че свободата на преценка, с която разполагат компетентните органи, що се отнася до въпроса да определят къде се намира справедливото равновесие между свободата на изразяване на мнение и целта за опазване на здравето, се променя в зависимост от всяка една от целите, които обосновават ограничаването на това право, и са съобразно естеството на въпросните дейности (решение от 12 декември 2006 г., Германия/Парламент и Съвет, C-380/03, Rec, EU:C:2006:772, т. 155; вж. също решение от 2 април 2009 г., Damgaard, C-421/07, Сб., EU:C:2009:222, т. 27 и цитираната съдебна практика). Съгласно тази съдебна практика следва също така да се признае широка свобода на преценка на Комисията, по-специално що се отнася до използването на свободата на словото в търговията, и именно в съобщения с рекламен характер (вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Jääskinen, представено по дело Neptune Distribution, т. 68 по-горе, EU:C:2015:460, т. 55).

82 Във връзка с това, що се отнася до довода на жалбоподателя, че в случай на абсолютна забрана за реклама следва да се извърши стриктна проверка на пропорционалността, наистина е вярно, че съгласно член 10, параграф 1 от Регламент № 1924/2006 здравните претенции се забраняват, освен ако отговарят на общите изисквания от глава II и на специфичните изисквания по глава IV от посочения регламент и освен ако са разрешени в съответствие с посочения регламент и са включени в списъците с разрешени претенции по членове 13 и 14 от същия регламент. Въпреки това, противно на твърденията на жалбоподателя, с въвеждането в Регламент № 1924/2006 на принципа на забрана на тези здравни претенции в съчетание с възможността за тяхното разрешаване не се установява абсолютна забрана за реклама. Освен това вече съществуват здравни претенции, които жалбоподателят може да използва. По-специално в Регламент (ЕС) № 432/2012 на Комисията от 16 май 2012 г. за създаване на списък на разрешените здравни претенции за храни, различни от претенциите, които се отнасят до намаляване на риска от заболяване и до развитието и здравето на децата (ОВ L 136, стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) № 2015/7 на Комисията от 6 януари 2015 г. (ОВ L 3, стр. 3), се предвиждат разрешени здравни претенции относно въглехидратно-електролитни разтвори, както и се посочва въздействието на въглехидратите върху възстановяването на обичайните функции на мускулите след полагане на значителни усилия.

83 В този контекст, що се отнася до обстоятелството, че жалбоподателят се позовава на член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2000/13 и на решение от 15 юли 2004 г., Douwe Egberts (C-239/02, Rec, EU:C:2004:445), следва да се отбележи, че в точка 36 от това решение Съдът приема, че член 2, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2000/13 забранява като подвеждащи всяко посочване, отразяващо заболявания при човека, без оглед на обстоятелството дали то може, или не може да въведе потребителя в заблуждение, както и посочването на информация, която не съдържа никакво позоваване на заболявания, а по-скоро например на здравословното състояние. В решение Douwe Egberts, посочено по-горе (EU:C:2004:445, т. 43), Съдът също приема, че абсолютната забрана в етикетите на храните да се включва посочване на определени данни, свързани с отслабване или относно медицински препоръки, без във всеки отделен случай да се проверява способността на тези данни ефективно да въведат в заблуда купувача, би имала за последица обстоятелството, че храните, обект на тези посочвания, няма да могат да се търгуват свободно в дадена държава членка, дори и ако посочените данни не са подвеждащи. Като се има предвид, че в конкретния случай с основание бе констатирано, че разглежданите здравни претенции са двузначни и подвеждащи, доводите на жалбоподателя относно член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2000/13 и относно решение Douwe Egberts, посочено по-горе (EU:C:2004:445), не позволяват да бъде направен извод, че би следвало да се пристъпи към по-широкообхватен контрол за пропорционалност от посочения в точка 80 по-горе.

84 Освен това, противно на твърдяното от жалбоподателя, макар да е вярно, че съгласно съображение 17 от Регламент № 1924/2006 научното обосноваване е основният аспект, който трябва да се вземе предвид при използването на хранителни и здравни претенции, това не променя обстоятелството, че този регламент предвижда възможност за отхвърляне на заявления поради наличие на несвързани с науката основания единствено рядко и само по

изключение, както по-специално следва от член 18, параграф 4 от този регламент. В действителност вече бе установено (вж. т. 25 по-горе), че от тази разпоредба следва, че когато взема решение по дадена здравна претенция, Комисията следва да вземе предвид три елемента, а именно, първо, научната оценка в становището на ЕОБХ, второ, всички приложими разпоредби от законодателството на Съюза и трето, други фактори, засягащи разглеждания въпрос, които с основание могат да бъдат взети предвид и са относими.

85 На второ място, що се отнася до преследваните с оспорвания регламент цели, следва да се констатира, че последният има за правно основание член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006. От член 1, параграф 1 и съображения 1 и 36 от Регламент № 1924/2006 следва, че неговата цел е да гарантира доброто функциониране на вътрешния пазар по отношение на хранителните и здравните претенции, осигурявайки едновременно с това високо равнище на защита на потребителите. Както следва от съображения 1 и 18 от Регламент № 1924/2006, опазването на здравето е сред основните цели на този регламент (решение Deutsches Weintor, т. 55 по-горе, т. 45). Съгласно съображение 9 от същия регламент установените в него принципи трябва да осигурят високо равнище на защита на потребителите, да им предоставят необходимата информация, за да могат последните да направят своя избор при пълно познаване на фактите, като тези принципи трябва и да създадат равни условия за конкуренция за хранителната промишленост. Съгласно съображение 16 от Регламент № 1924/2006 е важно хранителните претенции да бъдат разбираеми за потребителя и е необходимо всички потребители да бъдат защитени от подвеждащи претенции. В този контекст именно за да се защитят потребителите от двузначни или подвеждащи претенции, Комисията е отказала да разреши разглежданите здравни претенции, както следва от съображение 14 от оспорвания регламент.

86 На трето място, следва да се посочи, че доводите на жалбоподателя не доказват, че оспореният регламент е явно неподходящ по отношение на тези цели.

87 В действителност, първо, що се отнася до доводите на жалбоподателя, че разглежданите здравни претенции трябвало да бъдат разрешени поне след предвиждане на ограничителни условия или при посочването на определена информация като по-малко ограничителна мярка, следва да се отбележи, че жалбоподателят не е доказал, че в съображение 14 от оспорвания регламент Комисията неправилно приела, че това не е възможно, тъй като посланието на разглежданите здравни претенции нямало да бъде по-малко обърквашо за потребителите, поради което претенциите не следвало да бъдат разрешавани. Както твърди Комисията, разрешаването на разглежданите здравни в комбинация със задължително упоменаване на препоръката, че по същество следва да се намали консумацията на захари или да се следи за количествата консумирана захар, можело да предаде противоречиво и двузначно послание до потребителите. Посочването на максимални количествени стойности или предупреждения за даден продукт, който е значителен източник на захар и за който същевременно се използва здравна претенция, придаваща положителен имидж на този продукт, като в резултат на това потребителите възприемат същия продукт като притежаващ определено хранително, физиологично или друго предимство за здравето, само по себе си е противоречиво и не би било в състояние да гарантира спазването на общоприетите хранителни и здравни принципи, целящи намаляването на консумацията на захари.

88 Що се отнася по-специално до довода на жалбоподателя, според който Комисията трябвало да установи, че в конкретния случай никакво условие, посочване на определена информация или предупреждение не можело да гарантира достатъчна защита на потребителите, следва в допълнение да се отбележи, че съгласно член 18, параграф 2, трето изречение от Регламент № 1924/2006 във връзка с член 15, параграф 3, буква е) от този регламент жалбоподателят можел да включи в своите искания предложение за специални условия за използване, което тя обаче не била направила.

89 Второ, доколкото жалбоподателят се позовава на практиката на Съда (решения от 24 ноември 1993 г., Keck и Mithouard, C-267/91 и C-268/91, Rec, EU:C:1993:905, от 9 февруари 1999 г., Van der Laan, C-383/97, Rec, EU:C:1999:64 и Douwe Egberts, т. 83 по-горе, EU:C:2004:445), който посочва, че в случай на национална забрана за реклама защитата на потребителите би могла да бъде гарантирана в достатъчна степен чрез предвиждането на подходящо задължение за маркиране, като например етикетиране, с което ще се осигури прозрачността на предложенията, направени на потребителите, този довод също не следва да бъде уважен.

90 В действителност тази съдебна практика е относно нехармонизираните национални мерки. В конкретния случай обаче следва да се припомни, че правното основание за приемането на оспорвания регламент е член 18, параграф 4 от Регламент № 1924/2006. Правното основание за приемането на последния е член 95 ЕО, съгласно който законодателят приема мерки за сближаване на законовите, подзаконовите или административните разпоредби на държавите членки, които имат за цел създаването или функционирането на вътрешния пазар. В това отношение следва да се подчертае, че член 168, параграф 1, първа алинея ДФЕС предвижда, че при разработването и изпълнението на всички политики и дейности на Съюза се осигурява високо равнище на закрила на човешкото здраве, а член 95, параграф 3 ЕО, както и член 114, параграф 3 ДФЕС поставят изричното изискване при постигането на хармонизация да се гарантира високо равнище на закрила на човешкото здраве (вж. решение Alliance for Natural Health и др., т. 30 по-горе, EU:C:2005:449, т. 31 и цитираната съдебна практика).

91 Трето, жалбоподателят изтъква, че при упражняване на свободата си на преценка Комисията трябвало да преформулира предложения текст на разглежданите здравни претенции. Според него било необходимо единствено да се запази съществуващото съдържание на претенцията относно здравето, като се вземе предвид научната ѝ основа. Във връзка с това следва да се посочи, че жалбоподателят не посочва формулировка на текста на разглежданите здравни претенции, която Комисията била длъжна да разгледа. От друга страна, съгласно съображение 14 от оспорвания регламент именно присъщото съдържание на разглежданите здравни претенции не е съвместимо с общоприетите хранителни и здравни принципи. Следователно доводите на жалбоподателя във връзка с това трябва да бъдат отхвърлени.

92 Четвърто, що се отнася до доводите на жалбоподателя, че оспореният регламент накърнява свободите, признати от членове 6 и 16 от Хартата на основните права относно правото на свобода и сигурност и на свободата на стопанска инициатива, следва да се посочи, че жалбоподателят се ограничава да изброи нарушението на тези разпоредби само абстрактно в рамките на настоящото основание. Наличието на нарушение на членове 6 и 16 от Хартата на основните права обаче представлява основание, което е собствено и независимо от настоящото основание, изведено от нарушението на принципа на пропорционалност. Съгласно член 21, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към производството пред Общия съд съгласно член 53, първа алинея от същия статут, и член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г. исковата молба или жалбата в частност трябва да съдържа кратко изложение на изложените правни основания. Това означава, че жалбата трябва изрично да посочва в какво се състоят правните ѝ основания, така че само с абстрактното им излагане не се изпълняват изискванията на Статута на Съда и на неговия процедурен правилник (вж. решение от 30 април 2014 г. по дело Hagenmeyer и Hahn/Комисия, T-17/12, Сб., EU:T:2014:234, т. 99 и цитираната съдебна практика). Оттук следва, че доводите на жалбоподателя относно нарушението на членове 6 и 16 от Хартата на основните права трябва да се отхвърлят като недопустими.

93 При всички положения следва да се посочи, че макар да е вярно, че забраната на разглежданите здравни претенции налага някои ограничения на професионалната дейност на жалбоподателя в конкретен аспект, зачитането на тези свободи при все това е гарантирано в същностните им аспекти. В действителност, без изобщо да забранява производството и търговията на продуктите на жалбоподателя или тяхната реклама, оспореният регламент се ограничава в

съответствие с член 1, параграф 2 от Регламент № 1924/2006 да създаде уредба на етикетирането, представянето на съответните храни и направената реклама за тях с оглед на опазването на общественото здраве, което представлява цел от общ интерес и може да обоснове ограничаването на дадена основна свобода (вж. решение Deutsches Weintor, т. 55 по-горе, EU:C:2012:526, т. 49 и цитираната съдебна практика). Следователно отказът да бъдат разрешени разглежданите здравни претенции, по никакъв начин не засяга самата същност на свободите, признатите с членове 6 и 16 от Хартата на основните права и трябва да се приеме за съответстващ на изискването за съчетаване на различните представени основни права и за установяване на подходящо равновесие между тях (вж. в този смисъл решение Deutsches Weintor, т. 55 по-горе, EU:C:2012:526, т. 56—59).

94 Пето, доколкото жалбоподателят твърди, че отхвърлянето на молбата му е непропорционално, тъй като пречи на потребителите да се запознаят с неоспорима по своето същество информация относно физическата активност и дейността на мускулите, следва да се припомни, че съгласно съображение 9 от Регламент № 1924/2006 установените в него принципи трябва да осигурят високо равнище на защита на потребителите, да им предоставят необходимата информация, за да може последните да направят своя избор при пълно познаване на фактите, като тези принципи трябва и да създадат равни условия за конкуренция за хранителната промишленост. Вече обаче бе установено, че от една страна, разглежданите здравни претенции предоставят единствено непълна информация, която не позволява на средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, да направи точен и информиран избор, а от друга страна, че вече веднъж била разрешена здравна претенция относно въздействието на въглехидратите върху възстановяването на обичайните функции на мускулите след полагане на значителни усилия (вж. т. 82 по-горе). Следователно доводите на жалбоподателя във връзка с това трябва да бъдат отхвърлени.

95 Доколкото в подадената реплика жалбоподателят се позовава на признатата в член 11 от Хартата на основните права свобода на информация, следва да се отбележи, че от една страна, в жалбата не се твърде, че е допуснато нарушение на тази разпоредба и че следователно основание, изведено от подобно нарушение, при отсъствието на каквото и да е обосноваване, представено на етапа на отправянето на реплики, трябва да бъде отхвърлено като недопустимо в съответствие с член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г. От друга страна, възможността за потребителя да получи информация относно въздействието на глюкозата, не зависи от използването на здравните претенции, обект на настоящата жалба.

96 Шесто, що се отнася до доводите на жалбоподателя, че отказът да бъдат разрешени разглежданите здравни претенции, не бил целесъобразен, тъй като вследствие на този отказ не се намалявала консумацията на захари, вече бе установено (вж. т. 55 по-горе), че храните, рекламирани с претенции, биха могли да се възприемат от потребителите като притежаващи хранителни, физиологични или други предимства за здравето в сравнение със сходни или други продукти, към които не били добавени подобни хранителни съставки или други вещества. По този начин потребителите могат да бъдат принудени да направят избор, който пряко повлиява на общото количество на усвояваните отделни хранителни съставки или други вещества, по начин, противоречащ на научните становища в съответната област. Следователно тези доводи не могат да бъдат приети.

97 Следователно второто основание трябва да бъде отхвърлено.

По третото основание, изведено от нарушение на принципа на равно третиране

98 Жалбоподателят твърди, че тъй като отказала да разреши разглежданите здравни претенции, Комисията нарушила принципа на равно третиране. Според жалбоподателя Комисията вече била разрешила съпоставими претенции относно приноса на витамини и на минерални соли за

енергийния метаболизъм, без да се посочват максимални количествени стойности или предупреждения. Освен това Комисията разрешила различни претенции относно храни, чиято прекомерна консумация не се препоръчвала, като месото и рибата, фруктозата, лактулозата и полифенолът, съдържащ се в зехтина. В допълнение Комисията била включила в списъка на разрешените здравни претенции две здравни претенции относно въглехидратно-електролитни разтвори и една претенция за въглехидрати. Накрая жалбоподателят посочва, че Комисията била разрешила две здравни претенции относно глюкоманан (konjac mannan), въпреки че консумацията на тази храна може да причини задушаване, което да бъде последвано от внезапна смърт.

99 Съгласно постоянната съдебна практика принципът на равно третиране изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако това не е обективно обосновано (вж. решение Alliance for Natural Health и др., т. 30 по-горе, EU:C:2005:449, т. 115 и цитираната съдебна практика и Health Food Manufacturers' Association и др./Комисия, т. 30 по-горе, EU:T:2015:375, т. 113 и цитираната съдебна практика).

100 На първо място, що се отнася до твърдения за приноса на витамините и минералните соли към енергийния метаболизъм, е вярно, че както твърди жалбоподателят, съгласно приложението към Регламент № 432/2012, съдържащо списъка на разрешените здравни претенции, без да определя условията или ограничения за използването на съответните храни и без да изисква предоставянето на информация или на допълнителни предупреждения, Комисията е разрешила здравни претенции относно обстоятелството, че пантотеновата киселина, биотинът, калцият, медта, желязото, йодът, магнезият, манганът, ниацинът, фосфорът, рибофлавинът (витамин B2), тиаминът, витамин B6, витамин B12 и витамин C допринасят за нормалния енергиен метаболизъм.

101 Въпреки това жалбоподателят не доказва в каква степен разрешаването на здравните претенции относно тези витамини и минерали било съпоставимо с настоящия случай. В това отношение е недостатъчно единственото обстоятелство, че и в двата случая здравната претенция е относно приноса на дадено вещество за нормалния енергиен метаболизъм. Както твърди Комисията, глюкозата е хранително вещество, различно от витамините и минералите. Макар и да може да се приеме, че с нормално балансирания режим на хранене се доставят единствено ограничени количества витамини и минерали, глюкозата е основно вещество, съдържащо се в редица храни, което се усвоява от организма в резултат на разграждане на въглехидратите. Доколкото жалбоподателят твърди, че прекомерната консумация на витамини и минерали може да доведе в някои случаи до неблагоприятни последици за здравето, той по никакъв начин не е уточнил тези случаи и следователно не е доказал съществуването на положение, съпоставимо с конкретния случай.

102 Освен това, що се отнася до довода на жалбоподателя, че разрешените здравни претенции относно витамините и минералите също се използвали и за съдържащи захар храни, достатъчно е да се отбележи, че тези твърдения не се отнасят до въздействието на захарта, поради което в конкретния случай не съществува съпоставимо положение.

103 На второ място, що се отнася до доводите си относно разрешаването на различните претенции относно храни, чиято прекомерна консумация не следвало да се препоръчва, жалбоподателят изтъква, първо, че Комисията е разрешила здравната претенция относно месото и рибата, макар че се приемало по принцип, че потребителите в Съюза консумирали твърде много месо и че те не следвало да се хранят ежедневно с него.

104 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно приложението към Регламент № 432/2012 Комисията е разрешила здравната претенция, съгласно която месото и рибата допринасят за подобряване на усвояването на желязото, когато се консумират с други храни, съдържащи

желязо. Тази претенция може да бъде използвана само за храна, която съдържа най-малко 50 g месо или риба в единична количествено определена порция. Претенцията може да бъде използвана, ако потребителят бъде информиран, че благотворният ефект се постига след консумацията на 50 g месо или риба заедно с храна(и), съдържаща(и) неорганично желязо.

105 С изложените доводи жалбоподателят не успява да докаже, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране. Всъщност, от една страна, жалбоподателят по никакъв начин не подкрепя твърдението си за наличие на препоръки, според които по принцип не следва да се консумира прекомерно месо или риба. Въпреки че в репликата жалбоподателят се позовава на проучвания, следва да се констатира, че те не са били изготвени. От друга страна, се налага изводът, че докато глюкозата е хранително вещество, месото и рибата, за които се отнася разрешената здравна претенция, както твърди Комисията, са храни, богати на хранителни вещества и следователно напълно различни от глюкозата. С оглед на гореизложеното в конкретния случай не е налице сходно положение.

106 Второ, що се отнася до доводите на жалбоподателя относно фруктозата, следва да се посочи, че съгласно приложението към Регламент № 432/2012 Комисията е разрешила здравна претенция, съгласно която консумацията на храни, съдържащи фруктоза, причинява по-слабо покачване на концентрацията на глюкоза в кръвта, отколкото покачването на тази концентрация, до което се стига след консумация на съдържащи захароза или глюкоза храни. Тази претенцията може да се използва за храни или за подсладени напитки, в които глюкозата и/или захарозата са заменени с фруктоза, в резултат на което съдържанието на глюкоза и/или на захароза в тези храни или напитки е намалено с поне 30 %.

107 С тези доводи не се доказва наличието на нарушение на принципа на равно третиране. В действителност, както посочва Комисията, разрешената здравна претенция относно фруктозата се позовава на заменянето на глюкозата и/или захарозата с фруктоза с цел да се намали покачването на концентрацията на глюкоза в кръвта. Като се има предвид фактът, че става въпрос за замяна на един вид захар с друг, като с това се цели намаляване на покачването на концентрацията на глюкоза в кръвта, не е налице никакъв риск от цялостно увеличаване на консумацията на захари вследствие на разрешаването на тази претенция. В конкретния случай не е налице сходно положение.

108 Трето, що се отнася до доводите на жалбоподателя относно лактулоза, следва да се констатира, че съгласно приложението към Регламент № 432/2012 Комисията е разрешила здравната претенция, според която лактулозата допринася за ускоряване на перисталтиката на червата. Тази претенция може да бъде използвана само за храна, която съдържа 10 g лактулоза в единична количествено определена порция. Тази претенция може да бъде използвана, ако потребителят бъде информиран, че благотворният ефект се получава при еднократен прием на 10 g лактулоза на ден.

109 И с тези доводи не се доказва по никакъв начин, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране. В действителност, както изтъква Комисията, разрешената здравна претенция относно лактулозата се позовава на слабителното действие на този синтетичен дизахарид при консумацията му в ограничени количества. Тази претенция е разрешена единствено за точно определена доза лактулоза, необходима, за да се постигне това въздействие, за което потребителите също следва да бъдат информирани. Предвид това слабително действие, постигано след приема дори на ограничено количество лактулоза, не е налице съпоставимо положение в настоящия случай.

110 Четвърто, що се отнася до доводите на жалбоподателя относно полифенолите, съдържащи се в зехтина, следва да се констатира, че съгласно приложението към Регламент № 432/2012 Комисията е разрешила здравна претенция, съгласно която полифенолите, съдържащи се в зехтина, допринасят за защитата на липидите в кръвта от оксидативен стрес. Тази претенция

може да бъде използвана само за само за зехтин, който съдържа най-малко 5 mg хидрокситирозол и неговите производни (напр. олеуропеин комплекс и тирозол) на 20 g зехтин. Претенцията може да бъде използвана, ако потребителят бъде информиран за обстоятелството, че благотворният ефект се получава при дневен прием на 20 g зехтин.

111 С изложените доводи жалбоподателят не доказва, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, тъй като без обективна обосновка третирала различно сходни положения. В действителност, от една страна, жалбоподателят не доказва по никакъв начин, че въз основата на общоприети научните становища е общоприето да бъде намалявана консумацията на съдържащите се в зехтин полифеноли, какъвто е случаят с консумацията на захари. От друга страна, безспорно е вярно, както посочва жалбоподателят, че количеството от 20 g зехтин представлява около 30 % от референтното количество за прием на мазнини съгласно приложение XIII, част Б от Регламент № 1169/2011, което е 70 g. Въпреки това с подобен довод не може да се докаже наличието на сходни положения в настоящия случай.

112 На трето място, жалбоподателят изтъква, че Комисията нарушила принципа на равно третиране, тъй като включила в списъка на разрешените здравни претенции две здравни претенции относно въглехидратно-електролитни разтвори и една претенция за въглехидрати.

113 Първо, що се отнася до двете претенции относно въглехидратно-електролитните разтвори, следва да се посочи, че съгласно приложението към Регламент № 432/2012 Комисията е разрешила здравна претенция, съгласно която въглехидратно-електролитните разтвори допринасят за поддържането на издръжливостта при продължително физическо натоварване, както и здравната претенция, съгласно която тези разтвори увеличават усвояването на вода по време на физическо натоварване. За да може да бъдат използвани тези претенции за съответните въглехидратно-електролитни разтвори, същите трябва да съдържат 80—350 kcal/L с произход от въглехидрати и най-малко 75 % от енергийната стойност следва да е с произход от въглехидрати с висок гликемичен индекс, като глюкозата, глюкозните полимери и захарозата. В допълнение тези напитки следва да съдържат между 20 mmol/L (460 mg/L) и 50 mmol/L (1 150 mg/L) натрий и да имат осмолалност между 200 и 330 mOsm/kg вода.

114 В това отношение, от една страна, следва да се констатира, че разрешените здравни претенции не са относно глюкозата сама по себе си, а са относно въглехидратно-електролитни разтвори, които са специални продукти, използвани при продължителните тренировки за издръжливост и при физически упражнения. От друга страна, макар и да е вярно, че за три от петте заявени от жалбоподателя здравни претенции целевата група от населението се състои от активните мъже и жени в добро здраве и тренирани на издръжливост (вж. т. 3 по-горе), това не променя обстоятелството, че разрешените от Комисията здравни претенции относно глюкозата сами по себе си могат в съответствие с член 17, параграф 5 от Регламент № 1924/2006 да се използват от всички стопански субекти в хранителната промишленост и за продукти въз основата на глюкоза, предназначени за населението като цяло. Във връзка с това е необходимо да се констатира, че от рекламата на жалбоподателя относно продуктите, представени от Комисията следва, че децата и учениците са също част от целевата група от населението. Освен това следва да се посочи, че жалбоподателят може да използва двете разрешени здравни претенции за неговите продукти, ако са изпълнени условията за тяхното използване. С оглед на гореизложеното не е необходимо да се установява наличието на различно третиране на сходни положения. Следователно доводите на жалбоподателя във връзка с това трябва да бъдат отхвърлени.

115 Второ, що се отнася до здравните претенции относно въглехидратите, следва да се отбележи, че съгласно приложението към Регламент № 432/2012 Комисията е разрешила здравна претенция, съгласно която въглехидратите допринасят за възстановяването на обичайната функция на мускулите (съкращаване) след много интензивно и/или продължително физическо натоварване, водещо до мускулна умора и до изчерпване на запасите от гликоген в скелетните мускули.

Претенцията може да бъде използвана само за храна, която е източник на въглехидрати, които се усвояват от човека (с изключение на полиоли). Потребителят трябва да бъде информиран, че ползотворното въздействие се получава при консумация на въглехидрати от всички източници, при общ прием от 4 g на килограм телесно тегло, на отделни дози в продължение на първите 4 до най-късно 6 часа след интензивно и/или продължително физическо натоварване, водещо до мускулна умора и до изчерпването на запасите от гликоген в скелетните мускули. Претенцията може да бъде използвана само за храни, предназначени за възрастни индивиди, които са извършили много интензивно и/или продължително физическо натоварване, водещо до мускулна умора и да изчерпване на запасите от гликоген в скелетните мускули.

116 Макар и да е вярно, както посочва жалбоподателят, че глюкозата е въглехидрат, заявените от жалбоподателя здравни претенции се отнасят до нормалния енергиен метаболизъм при полагането на физически усилия, без да се уточнява интензивността или продължителността на тези усилия или без да се описва протичащият физиологичен процес. Както вече бе констатирано (вж. т. 88 по-горе), жалбоподателят е можел да предложи специални условия за използването на заявените здравни претенции, което обаче той не е направил. Освен това следва да се посочи, че жалбоподателят може да използва разрешената здравна претенция за неговите продукти, ако са изпълнени условията за тяхното използване. От това следва, че тъй като не са налице сходни положения, не може да се заключи, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране.

117 На четвърто място, жалбоподателят посочва, че Комисията разрешила две здравни претенции относно глюкоманан (konjac mannan), въпреки че консумацията на тази храна може да причини задушаване, което да бъде последвано от внезапна смърт.

118 Следва да се констатира, че съгласно приложението към Регламент № 432/2012 Комисията е разрешила една здравна претенция, според която глюкомананът (konjac mannan) допринася за поддържането на нормална концентрация на холестерол в кръвта, и друга здравна претенция, според която глюкомананът (konjac mannan), приеман в рамките на нискокалорични диети, допринася за загубата на телесно тегло. Вярно е, че използването на тези здравни претенции е било разрешено от Комисията единствено ако се включи и предупреждението относно съществуването на опасност от задавяне за хората, изпитващи затруднения при преглъщането, или за случаите, в които се приема с недостатъчно количество течности. Препоръчва се приемът да е с обилно количество вода, за да се гарантира, че веществото ще стигне до стомаха. Въпреки това, като се има предвид фактът, че става въпрос за становище на ЕОБХ относно това вещество, което не се намира в естествено състояние в тези хранителни продукти, а е хранителна добавка, използвана като емулгатор и сгъстител, и че то се приема също под формата на хранителна добавка, което не е установено от жалбоподателя, не следва да се констатира наличието на различно третиране на сходни положения.

119 На пето място, следва да се отхвърлят представените в рамките на съдебното заседание доводи на жалбоподателя във връзка с проект за регламент относно претенция за кофеина. В действителност, от една страна, жалбоподателят не е доказал, че този проект е приет от Комисията. От друга страна, тъй като този проект не е представен, жалбоподателят по никакъв начин не е доказал, че в конкретния случай е налице сходно положение.

120 Накрая, следва да се отбележи, че от съображение 12 от Регламент № 432/2012 следва, че поради по същество същите основания като посочените в съображение 14 от оспорвания регламент, що се отнася до заявените от жалбоподателя здравни претенции, Комисията е отказала да разреши претенция, свързана с въздействието на мазнините върху нормалната абсорбция на мастноразтворими витамини, както и друга претенция относно въздействието на натрия върху запазването на нормалната мускулна функция. Освен това, що се отнася до начина, по който Комисията третира захарите, следва да се констатира, че от приложението към Регламент № 432/2012 следва, че само една здравна претенция относно въглехидрати е била разрешена,

тъй като била придружена от специални условия за нейното използване за храни, които съответстват на хранителните претенции „ниско съдържание на захари“ или „без добавени захари“, дефинирани в приложението към Регламент № 1924/2006. В това отношение следва да се констатира, че съгласно съображение 18 от Регламент № 432/2012 срещу предвидените в този регламент мерки не са изказали възражения нито Европейският парламент, нито Съветът, тоест институциите, приели Регламент № 1924/2006.

121 Следователно третото основание трябва да се отхвърли.

По четвъртото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране

122 Жалбоподателят изтъква, че Комисията не изпълнила в достатъчна степен задължението си за мотивиране. В оспорвания регламент не уточнява какви са били доводите, съдържащи се в коментарите, представени от BSNA, нито по какъв начин Комисията ги е взела предвид. Чисто формалният отказ дава основания да се предположи, че Комисията не го е взела предвид. В допълнение от оспорвания регламент не следва, че Комисията провежда разграничение между различните целеви групи от хора. Според жалбоподателя от оспорвания регламент става по-скоро ясно, че Комисията извършила недостатъчна самостоятелна проверка на представените от жалбоподателя и от BSNA коментари. Недостатъчните мотиви, изложени към оспорвания регламент, не позволяват да се разбере по какъв начин Комисията била разгледала представените в тези коментари доводи. В допълнение Комисията не представила обяснения относно причината, поради която приела, че разглежданите здравни претенции, придружени било от специални условия, било от обяснения или от допълнителни предупреждения, не съставлявали по-малко ограничителна мярка.

123 Следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296, втора алинея ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която го издава, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай. Не се изисква мотивите да уточняват всички релевантни фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя. В частност Комисията не е длъжна да изрази позиция по всички доводи, приведени пред нея от заинтересованите лица, а за нея е достатъчно да изложи фактите и правните съображения, които са от съществено значение в контекста на решението (вж. решение Hagenmeyer и Hahn/Комисия, т. 92 по-горе, EU:T:2014:234, т. 173 и цитираната съдебна практика).

124 Първо, що се отнася до представените от жалбоподателя доводи, съгласно които мотивите към оспорвания регламент не уточняват позицията относно доводите, съдържащи се в представените от него и от BSNA коментари, нито по какъв начин Комисията ги била взела предвид, следва да се посочи, че в съображение 17 от оспорвания регламент се изтъква, че при определянето на предвидените с този регламент мерки са били взети предвид изразените от всички други лица коментари в съответствие с член 16, параграф 6 от Регламент № 1924/2006. Тези мотиви удовлетворяват изискванията, установени в посочената в точка 123 по-горе съдебна практика. В действителност от тази съдебна практика следва, че Комисията не е длъжна да изрази позиция по всички доводи, приведени пред нея от заинтересованите лица, а за нея е достатъчно да изложи фактите и правните съображения, които са от съществено значение в контекста на решението (вж. в този смисъл решение Hagenmeyer и Hahnn/Комисия, т. 92 по-горе, EU:T:2014:234, т. 179). В конкретния случай основанията за отказ на заявленията за разрешаване на разглежданите здравни претенции се съдържат в съображения 4—14 от оспорвания

регламент, където са представени накратко исканията на жалбоподателя, заключението на ЕОБХ относно отделните разглеждани здравни претенции, както и съображенията с оглед на оценката на рисковете, поради които, въпреки положителните становища на ЕОБХ, в крайна сметка не е предоставено съответното разрешение. Тези мотиви са дали възможност на жалбоподателя да се запознае с основанията за предприетата мярка, а на Общия съд — да упражни своя контрол.

125 Второ, що се отнася до доводите на жалбоподателя, съгласно които Комисията не извършила достатъчна самостоятелна проверка на представените от жалбоподателя и от BSNA коментари, следва да се отбележи, че задължението за мотивиране е различно от задължението за обоснованост на мотивите на оспорвания акт. Доводът, че подадените от жалбоподателя и от третите заинтересовани лица коментари не са били достатъчно анализирани, се отнася до законосъобразността по същество на оспорения регламент, поради което не може да обоснове нарушаване на задължението на Комисията за мотивиране (вж. в този смисъл решение Hagenmeyer и Hahnn/Комисия, т. 92 по-горе, EU:T:2014:234, т. 181). Във всички случаи обстоятелството, че Комисията счита, че коментарите на жалбоподателят били от научно естество, а и фактът, че жалбоподателят ги препратил на ЕОБХ за становище (вж. т. 9 по-горе), при положение че Комисията не препратила на ЕОБХ представените от BSNA коментари, предвид липсата на каквото и да е относимо доказателство, с което могат да се подкрепят доводите на жалбоподателя, позволяват да се заключи, че Комисията е разгледала в достатъчна степен всички коментари, получени на основание на член 16, параграф 6 от Регламент № 1924/2006.

126 Трето, доколкото жалбоподателят изтъква, че е допуснато нарушение на задължението за мотивиране, тъй като от оспорвания регламент не следва, че Комисията е провела разграничение между различните целеви групи от хора, изложените от него доводи във връзка с това също трябва да бъдат отхвърлени. В действителност, от една страна, съображения 5, 7, 9, 11 и 13 от оспорвания регламент се позовават на представените от ЕОБХ научни становища по разглежданите здравни претенции, в които се вземат предвид целевите групи от населението, посочените от жалбоподателя за всяка заявена претенция. От друга страна, от съображение 14 от оспорвания регламент следва, че на различните целеви групи от населението, посочени от жалбоподателя в подадените заявления за разрешаване на разглежданите здравни претенции, не се отдава съществено значение в общата структура на решението за отказ на Комисията.

127 Четвърто, жалбоподателят изтъква, че Комисията не представила обяснения относно причината, поради която приела, че разглежданите здравни претенции, придружени от специални условия, от обяснения или от допълнителни предупреждения, не съставлявали по-малко ограничителна мярка. Този довод също трябва да бъде отхвърлен. В действителност от съображение 14 от оспорвания регламент следва в достатъчна степен, че според Комисията разрешаването на заявените от жалбоподателя здравни претенции би изпратило противоречиво и двузначно послание до потребителите.

128 Следователно четвъртото правно основание трябва да се отхвърли.

129 От гореизложеното следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

130 По смисъла на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако има такова искане. Тъй като в конкретния случай жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Dextro Energy GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 март 2016 година.

Подписи